

Порядок виплати грошової компенсації вартості санаторно-курортного лікування деяким категоріям громадян затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17.06.2004 № 785 (далі – Порядок).

Цей Порядок визначає механізм виплати грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки (далі – грошова компенсація) та компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування, передбачених Законами України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», «Про жертви нацистських переслідувань» та «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні».

Відповідно Порядку грошова компенсація виплачується особам з інвалідністю внаслідок війни та особам з інвалідністю, зазначеним у статті 6-2 Закону України «Про жертви нацистських переслідувань», за місцем їх обліку один раз на два роки з дня звернення із заявою про виділення путівки або виплату грошової компенсації за бажанням, якщо ці особи протягом двох років не одержували безоплатних санаторно-курортних путівок, незалежно від наявності медичного висновку про необхідність санаторно-курортного лікування або медичних протипоказань.

Грошова компенсація виплачується у таких розмірах (округлених до однієї гривні):

особам з інвалідністю I і II групи – 100 відсотків середньої вартості путівки;

особам з інвалідністю III групи – 75 відсотків середньої вартості путівки.

У разі зміни групи інвалідності за період перебування особи з інвалідністю на обліку грошова компенсація виплачується у розмірі відповідно до групи інвалідності, встановленої їй на дату виплати.

Після отримання особами з інвалідністю внаслідок війни та особами з інвалідністю, зазначеними у статті 6-2 Закону України «Про жертви нацистських переслідувань», грошової компенсації наступний період перебування їх на обліку для забезпечення санаторно-курортним лікуванням або для отримання наступної грошової компенсації обчислюється з дня подання ними заяви та інших документів.

Підставою для виплати грошової компенсації є такі документи:

заява про виплату грошової компенсації;

посвідчення особи, що підтверджує її належність до категорії громадян, зазначених у пункті 2 цього Порядку;

облікові дані про одержання путівок та грошової компенсації.

Компенсація вартості самостійного санаторно-курортного лікування учасникам бойових дій, учасникам війни, особам, на яких поширюється

чинність Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту», особам, зазначеним у статтях 6-1, 6-3 і 6-4 Закону України «Про жертви нацистських переслідувань», та ветеранам праці відповідно до Закону України «Про основні засади соціального захисту ветеранів праці та інших громадян похилого віку в Україні» виплачується за їх бажанням у розмірі вартості самостійного санаторно-курортного лікування на час проведення оздоровлення, але не більше ніж середня вартість санаторно-курортної путівки.

Після отримання компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування особами, зазначеними у пункті 4 цього Порядку, період наступного їх перебування на обліку для забезпечення санаторно-курортним лікуванням або для отримання наступної компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування обчислюється з дня подання ними заяви та необхідних документів.

Підставою для виплати компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування є такі документи:

заява про виплату компенсації;

про сплату повної вартості санаторно-курортної путівки, про підтвердження проходження санаторно-курортного лікування або зворотний талон санаторно-курортної путівки строком санаторно-курортного лікування не менш як 18 днів;

посвідчення особи, що підтверджує її належність до категорії громадян, зазначених у пункті 4 цього Порядку.

Середня вартість путівки для виплати грошової компенсації та компенсації вартості самостійного санаторно-курортного лікування обчислюється з розрахунку 35 відсотків (з округленням до однієї гривні) розміру одного прожиткового мінімуму, щороку встановленого законом на 1 січня відповідного року для осіб, які втратили працездатність.

Порядок виплати деяким категоріям осіб з інвалідністю грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування затверджений постановою Кабінету Міністрів України від 07.02.2007 № 150 (далі – Порядок).

Цей Порядок визначає механізм виплати грошової компенсації замість санаторно-курортної путівки та вартості самостійного санаторно-курортного лікування (далі – грошова компенсація за путівку та за самостійне лікування) деяким категоріям осіб з інвалідністю, та її розміри.

Виплата грошової компенсації за путівку та за самостійне лікування проводиться на підставі медичних рекомендацій відповідно до законодавства, що визначає право осіб з інвалідністю на безоплатне

забезпечення санаторно-курортним лікуванням, у розмірах, визначених відповідно до [пункту 4](#) цього Порядку, структурним підрозділом з питань соціального захисту населення районних, районних у м.м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчим органом міської, районної у місті у разі її утворення (крім м.м. Києва та Севастополя) ради за місцем перебування на обліку для забезпечення санаторно-курортним лікуванням:

особам, інвалідність яких пов'язана з нещасним випадком на виробництві або професійним захворюванням, що потребують лікування супутніх захворювань відповідно до медичних рекомендацій, якщо протягом трьох календарних років такі особи не одержували безоплатної путівки до санаторно-курортного закладу і не виплачувалася за це грошова компенсація за путівку та за самостійне лікування у зазначений період Фондом соціального страхування;

іншим особам з інвалідністю, якщо вони протягом трьох календарних років не одержували безоплатної путівки до санаторно-курортного закладу.

Підставою для виплати грошової компенсації за путівку та за самостійне лікування є такі документи:

заява особи з інвалідністю про виплату грошової компенсації;

медична довідка за формою 070-О щодо необхідності забезпечення санаторно-курортним лікуванням;

документ про сплату повної вартості санаторно-курортної путівки строком санаторно-курортного лікування не менш як 18 днів, що засвідчує проходження особою з інвалідністю санаторно-курортного лікування (тільки для виплати грошової компенсації за самостійне лікування);

посвідчення особи з інвалідністю, що підтверджує її належність до категорії громадян, зазначених у [пункті 2](#) цього Порядку.

Грошова компенсація за путівку та за самостійне лікування нараховується і виплачується в таких розмірах (округлених до однієї гривні):

особам з інвалідністю I та II групи – 75 відсотків; III групи – 50 відсотків розміру середньої вартості санаторно-курортної путівки, що обчислюється з розрахунку 35 відсотків (з округленням до однієї гривні) розміру одного прожиткового мінімуму, щороку встановленого законом на 1 січня відповідного року для осіб, які втратили працездатність.

У разі зміни групи інвалідності в період перебування особи з інвалідністю на обліку виплата грошової компенсації за путівку та за самостійне лікування здійснюється в розмірах відповідно до групи інвалідності, встановленої їй на дату виплати.

Грошова компенсація за путівку та за самостійне лікування особі з інвалідністю, яка працює (навчається), виплачується на підставі довідки з

місця роботи (навчання) про те, що вона протягом трьох років не одержувала безоплатну санаторно-курортну путівку.

Зазначені види компенсації призначаються і виплачуються структурними підрозділами з питань соціального захисту населення районних, районних у м. Києві та Севастополі держадміністрацій, виконавчими органами міських, районних у містах у разі їх утворення (крім м. Києва та Севастополя) рад.

У разі коли особа з інвалідністю одержала безоплатну путівку не через структурний підрозділ з питань соціального захисту населення районної, районної у м. Києві та Севастополі держадміністрації, виконавчий орган міської, районної у місті у разі її утворення (крім м. Києва та Севастополя) ради, виплата грошової компенсації за путівку та за самостійне лікування такій особі не проводиться.

Особі з інвалідністю, яка перебуває на повному державному утриманні, грошова компенсація за путівку та за самостійне лікування виплачується згідно з цим Порядком.

У разі коли особа з інвалідністю має право на одержання двох і більше видів компенсації згідно з кількома законами, їй надається право вибору в одержанні суми компенсації за одним із законів.

Грошова компенсація за путівку виплачується особі з інвалідністю, якщо вона протягом попередніх трьох календарних років не одержувала безоплатної санаторно-курортної путівки.

Після виплати особі з інвалідністю зазначеної грошової компенсації період повторного перебування її на обліку для забезпечення санаторно-курортним лікуванням обчислюється з дня подання нею необхідних документів.

У разі зміни статусу особи з інвалідністю період перебування її на обліку для виплати грошової компенсації за путівку обчислюється з дня набуття нового статусу.

Грошова компенсація за самостійне лікування особи з інвалідністю виплачується один раз на три календарних роки, якщо особа з інвалідністю не одержувала безоплатної путівки до санаторно-курортного закладу, у розмірі, обчисленому відповідно до [пункту 4](#) цього Порядку, на час проведення оздоровлення.

Грошова компенсація за самостійне лікування виплачується особі з інвалідністю за умови її перебування на обліку для забезпечення санаторно-курортним лікуванням.

Право на грошову компенсацію за самостійне лікування настає з дня звернення із заявою про її виплату один раз на три календарних роки (рахуючи рік, коли особа з інвалідністю проходила самостійно санаторно-курортне лікування).

Після отримання особою з інвалідністю грошової компенсації період повторного перебування її на обліку для забезпечення санаторно-курортного лікування обчислюється з дня подання нею необхідних документів.

У разі отримання грошової компенсації за путівку протягом трьох календарних років грошова компенсація за самостійне лікування не виплачується за зазначений період.